

Giuseppe Verdi

Trubadúr

Dirigent Daniele Gatti
Režie Alvis Hermanis
Sbormistr Ernst Raffelsberger
Sbor.....Sbor Vídeňské státní opery.
Orchestr Vídeňská filharmonie

České titulky:

Petra Ocelková

Opera o čtyřech dějstvích

Zpíváno v italském jazyce

Přibližná délka představení: 2h 34 min

Osoby a obsazení

Manrico, trubadúr	Francesco Meli
Leonora	Anna Netrebko
Hrabě Luna	Plácido Domingo
Azucena, cikánka	Marie-Nicole Lemieux
Ferrando, kapitán hradní stráže	Riccardo Zanellato
Inéz, Leonořina družka	Diana Haller
Ruiz, Manricův přítel	Gérard Schneider
Starý cikán	Raimundas Juzuitis

Licence: RISING ALTERNATIVE

Licence ČR: APK Cinema Service

Představení

“Anna Netrebko – lepší než Maria Callas” (*Süddeutsche Zeitung*) – Od jejího velkého úspěchu v La Traviata se sopranistka Anna Netrebko, pravidelně vrací do velké festivalové haly Salcburku. Tentokrát Netrebko září jako Leonora v tragické opeře Giuseppe Verdiho “Trubadúr” s Plácidem Domingem v roli hraběte Luny. Kritici málem zešíleli: “Triumpf!”, napsal *New York Times*, zatímco *Neue Zürcher Zeitung* chválí produkci za “skutečně božské zvuky”. Francesco Meli v roli trubadúra Manrica společně s Netrebkovou a Domingem zpívají “jasně a elegantně s neuvěřitelným hlasovým přednesem” (*Der Standard*).

Tagesspiegel pěl chválu na Plácida Dominga, který na trvalé scéně nikdy nezklame publikum., Je neuvěřitelné, jak Domingo na živo zpívá se svým scénickým přednesem a jak zpívá barytonové části, aniž by je zpíval odlišně.”

Silné obsazení doplňuje Marie-Nicole Lemieuxová, která jako cikánka Azucena dodává děsivé a dramatické momenty. “Nejočekávanější podívaná na festivalu v Salcburku” (*Corriere della Sera*) překonala všechna očekávání

Alvis Hermanis režuruje scény “s jeho vlastním dodržováním detailu a fantasticky osvětlené atmosféře (...) nabízí mnohem více než jen

zdobný pohled pro bolavé oči" (*Salzburger Nachrichten*).

Na stupínku Vídeňské Filharmonie není nikdo jiný než Daniel Gatti, pod jehož vedením se linou neuvěřitelné kaskády zvuku orchestru. "Zaměstnává ty nejkrásnější barvy not, které si Vídeňská Filharmonie vychutná skutečně impresionistním způsobem, pečlivě a něžně pohlíží na všechny charaktery a akordy s mistrovskou dovedností" (*Salzburger Nachrichten*).

První dějství

Duel

Strážní místnost v paláci hraběte Luny

Strážci hraběte Luny hlídají, když v noci hrabě bdí pod okny jeho milované, slečny Leonory, jedné z kněžniných dam. Mezitím Ferrando, kapitán stráže, aby udržel své muže vzhůru vypráví děsivý, 15 let starý příběh. Vypráví, jak jedna stará cikánka byla obviněna, že očarovala hraběte, za což byla upálena na hranici. Následně zmizel bratr nynějšího hraběte. Jeho domnělá kostra byla později nalezena v popelu, a to vedlo k závěru, že cikánky dcera, která byla přítomna při upálení, ho vrhla do plamenů, aby pomstila matku. Tato žena nikdy nebyla nalezena, ale Ferrando věří, že ji pozná až ji uvidí. Hrabě Luna musel přísahat svému otci, že bude dál hledat svého bratra, jehož smrti otec nevěřil.

Palácové zahrady

Leonora však nemiluje hraběte, ale trubadúra Manrica. Když na něho čeká, vypráví své společnici Inéz, jak ho poprvé zahlédla a hned se zamilovala. Odmítá Inézino varování před nebezpečím takové lásky. Obě usínají a objevuje se hrabě. Ale jeho láskyplné snění je přerušeno Manrikovou loutnou a serenádou. Ve tmě Leonora nesprávně obejmě hraběte, což jí Manrico vyčítá a ona se to snaží vysvětlit. Hrabě čelí Manricovi, nejen kvůli jejich rivalitě v lásce, ale také jako pro jeho stoupenectví k rebelií.

Druhé dějství

Cikánka

Cikánský tábor v Biscay

V cikánském táboře přemýšlí Azucena nad osudem své matky, která byla upálena za čarodějnictví. Všechny okolnosti vysvětluje svému synu Manricovi. Přiznává mu hořkou pravdu, že do ohně tenkrát nehodila jako pomstu hraběcího syna, ale v rozčilení tam omylem hodila syna vlastního. Manrico začal tušit jeho pravý původ, ale Azucena mu připomíná, že ho vždycky milovala a vyléčila ho po zranění z bitvy proti hraběti. Bitva se odehrála těsně po souboji, ve kterém Manrico ušetřil hraběcí život, jak mu napovídal tichý hlas z nebes. Azucena ho ale vyzívá, aby bez váhání udeřil, kdyby se znovu naskytlá příležitost hraběte zabít. Vtom přináší zprávu, že se Leonora, která věří, že je Manrico mrtvý, chystá vstoupit do kláštera. Nehledě na Azuceniny nářky, že je příliš slabý na cestu, se Manrico okamžitě vydává na cestu, aby zabránil Leonore přijmout jeptišský závoj

Před klášteřem

Hrabě přišel unést Leonoru, ale Manrico s přáteli ho porazil a Leonoru zachránil.

Třetí dějství

Syn cikánky

Před pevností Castellor

Když hrabě obléhá pevnost, která je pod vedením Manrica, objeví se Azucena poblíž tábora. Je přivedena k hraběti a obviněna ze špionáže. Ferrando ji poznává jako ženu, která je zodpovědná za smrt bratra hraběte. Při mučení volá Manrica, aby ji zachránil. Hrabě si uvědomuje, že je to Manricova matka a za její zločin ji hodlá popravít.

Uvnitř pevnosti

Manrico a Leonora se chystají na svatbu, když Ruiz přináší zprávu o Azuceně a jejím plánovaném upálení na hranici. Manrico spěchá, aby ji zachránil.

Čtvrté dějství

Poprava

Palác Aliaferia

Ruiz přivádí Leonoru do věže, kde je uvězněn Manrico, protože byl zajat při marném pokusu zachránit Azucenu. Leonora prosí hraběte o Manricův život a ten svůj nabízí na oplátku. Poté, co hrabě nadšeně souhlasí, Leonora si bere jed, aby hraběti zůstalo jen její mrtvé tělo.

V žaláři

Manrico uklidňuje Azucenu, která má hrůzu z ohně. Po chvíli usíná, utěšena myšlenkou, že se brzy vrátí do svého horského domu.

Když Leonora říká Manricovi, že je volný, nesetkává se s jeho nadšením, neboť Manrico tuší cenu, za kterou by měl být propuštěn. Záhy však zjistí, že mu Leonora zůstala věrná, protože přímo před ním umírá na otravu jedem. Když přijde hrabě a vidí, že ho Leonora podvedla, smrt Manrica je jistá. Azucena se probudí příliš pozdě, aby tomu zabránila, ale pomstí svou matku tím, že hraběti s umírajícím řekne, že právě zabil svého bratra, kterého celý život hledal, jak slíbil svému otci.

